

PROGRAMACIÓ: novembre 2009

Biblioteca Armand Cardona Torrandell

c/ Menéndez y Pelayo, 15 – 17

08800 Vilanova i la Geltrú

tel 93 815 91 21

fax 93 815 80 29

a/e: b.vilanovag.act@diba.cat

www.vilanova.cat/biblioteques

www.vilanova.cat/blog/armandcardona/

Horari:

Matins: de dimarts a dissabte de 10.00 a 14.00 hores

Tardes: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 hores

dissabtes: de 17.00 a 20.00 hores

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

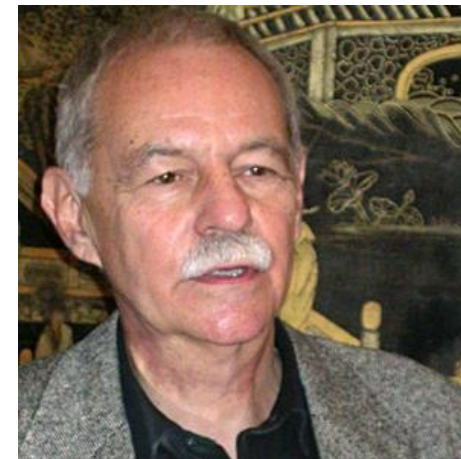
CLUB DE LECTURA D'ADULTS

BIBLIOTECA ARMAND CARDONA TORRANDELL

VILANOVA I LA GELTRÚ

SIN NOTICIAS DE GURB - EL MISTERIO DE LA CRIPTA EMBRUJADA

d'Eduardo Mendoza

AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

VNG (+xTU)
més cultura per TU

L'autor: Eduardo Mendoza

Neix a Barcelona l'11 de gener de 1943. Segons ell mateix comenta, va ser fill d'un fiscal i d'una mestressa de casa, i, de nen, va voler ser torero, explorador i capità de vaixell, però com que aquestes activitats no eren factibles i a la seva família hi havia un culte a la literatura, va haver de dedicar-se a llegir, la qual cosa va influir una mica en la seva futura vocació. Va estudiar al col·legi dels germans Maristes i durant cinc anys va fer estudis de Dret.

El 1965 viatjà per diversos països d'Europa i passà un any a Londres amb una beca per estudiar Sociologia.

El 1973 se n'anà a Nova York com a traductor de l'ONU. Ell justifica la decisió d'abandonar la seva ciutat natal perquè "España en aquellos años era triste, amarga y violenta".

La primera novel·la *La verdad sobre el caso Savolta* (1975) va ser saludada com a una revelació i com a la primera novel·la de la transició democràtica.

Quatre anys més tard, Mendoza es revelà com a genial parodista amb *El misterio de la cripta embrujada* (1979), que completaria amb una segona part similar *El laberinto de las aceitunas* (1982).

Aquest mateix any retornà a Barcelona, tot i que mantingué la traducció simultània en diversos organismes internacionals.

El 1986 publicà la seva novel·la més ambiciosa que el convertí en una figura cabdal de les lletres espanyoles: *La ciudad de los prodigios*.

La següent les novel·les: *La isla inaudita* (1989), *Sin noticias de Gurb* (1990), apareguda en primera instància com a fulletó en *El País*, *El año del diluvio* (1992), *Una comedia ligera* (1996), *La aventura del tocador de señoras* (2001), *El último trayecto de Horacio Dos* (2002), *Mauricio o las elecciones primarias* (2006), i *El asombroso viaje de Pomponio Flato* (2008).

De banda de la seva obra narrativa, Mendoza ha escrit dues obres de teatre, diversos assaigs sobre art i literatura, i les adaptacions cinematogràfiques de quatre de les seves novel·les.

Ha estat guardonat amb diversos premis: el Premi de la Crítica a *La verdad sobre el caso Savolta*, el Ciutat de Barcelona per *La ciudad de los prodigios* que també va ser seleccionat com El Millor Llibre de l'any per la revista francesa "Lire", el Premi de les lectores de la revista "ELLE" per *El año del diluvio*, el Premi al Millor Llibre Estranger (França) per *Una comedia ligera* i el Premio Fundación José Manuel Lara per *Mauricio o las elecciones primarias*.

L'obra: *Sin noticias de Gurb/El misterio de la cripta embrujada*

Sin noticias de Gurb és una divertidíssima novel·la que narra la recerca d'un extraterrestre que ha desaparegut, després d'adoptar l'aparència de la cantant Marta Sánchez. a la jungla de la Barcelona preolímpica. El protagonista, però, no és Gurb, sinó un altre alienígena que, a través d'un delirant diari, ens submergeix en una Barcelona alhora quotidiana i absurda, però que ens obliga a reflexionar sobre el veritable perfil de l'home urbà actual.

El misterio de la cripta embrujada és una altra amena novel·la, una mena de *divertimento*, que relata un cas policial – les enigmàtiques desaparicions d'unes alumnes del col·legi de les mares lazaristes de Sant Gervasi –, investigat per un boig que és tret del manicomi per a desenvolupar la tasca de detectiu. El llenguatge del protagonista, col·loquial i pintoresc, el ritme ràpid, els tocs d'humor que esquitxen tota la narració, el to paròdic converteixen la novel·leta en una peça magistral.

Les dues novel·les participen de l'humor – anglès, distant – de l'autor i porten les situacions a uns absurds que, tanmateix, donen peu a una reflexió sobre la societat en què estan inscrites.

A totes, hi podem trobar un retrat de Barcelona que no per estar en clau d'humor deixarem de reconèixer.

Contesta l'autor en una entrevista:

Como novelista, intento describir, no analizar. Desde luego, Barcelona, como toda comunidad urbana, es compleja. No cabe en un libro. Lo que sí cabe es una propuesta de reflexión y unas imágenes sueltas que, en el mejor de los casos, forman un paisaje, no un atlas.